

วันที่ 5 กรกฎาคม 2566

เรื่องที่ 1 : ผลการประชุม The 1st Asia Zero Emission Community (AZEC) Ministerial Meeting

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงพลังงาน (พ.น.) เสนอผลการประชุม The 1st Asia Zero Emission Community (AZEC) Ministerial Meeting (การประชุมฯ) เมื่อวันที่ 3-5 มีนาคม 2566 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุม [เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (28 กุมภาพันธ์ 2566) ที่เห็นชอบร่างแถลงการณ์ร่วมสำหรับการประชุมฯ และร่างบันทึกความร่วมมือว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนด้านเทคโนโลยีการดักจับ การใช้ประโยชน์และการกักเก็บคาร์บอน (Carbon Capture, Utilization and Storage : CCUS) ระหว่าง พ.น. แห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ประเทศญี่ปุ่น (บันทึกความร่วมมือฯ)] สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ภาพรวมของการประชุมฯ มีรัฐมนตรีและผู้แทนจาก 10 ประเทศ เข้าร่วมการประชุมฯ ได้แก่ เครือรัฐออสเตรเลีย เนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รวมถึงผู้แทนจากทบวงการพลังงานระหว่างประเทศ (International Energy Agency : IEA) และสถาบันวิจัยทางเศรษฐกิจเพื่ออาเซียนและเอเชียตะวันออก (Economic Research Institute for ASEAN and East Asia : ERIA) โดยที่ประชุมได้ร่วมรับรองแถลงการณ์ร่วมสำหรับการประชุมฯ ซึ่งประเทศพันธมิตรจะร่วมผลักดันความร่วมมือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านการเปลี่ยนผ่านทางพลังงานของภูมิภาค เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน พลังงานหมุนเวียน ก๊าซธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลว รวมถึงเทคโนโลยี CCUS ทั้งนี้ ญี่ปุ่นและประเทศพันธมิตรจะมีการหารือเพื่อหาแนวทางการลดการปล่อยคาร์บอนที่หลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง

2. การกล่าวปาฐกถาของรัฐมนตรีและผู้บริหารระดับสูงขององค์กรที่เข้าร่วมการประชุมฯ สรุปได้ ดังนี้

ประเทศ	สาระสำคัญ
ญี่ปุ่น	เน้นย้ำเป้าหมายร่วมกันที่จะมุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) โดยให้ความสำคัญกับ 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ (1) การลดการปล่อยคาร์บอนต้องดำเนินควบคู่กับการเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงาน (2) เลือกใช้เทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้า โดยคำนึงถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่กันไปด้วย และ (3) ทุกประเทศมีแนวทางการบรรลุเป้าหมายที่มีความหลากหลายและมีวิธีการที่เหมาะสมแตกต่างกันตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของแต่ละภูมิภาค ดังนั้น ความร่วมมือภายใต้ AZEC จะช่วยสนับสนุนแนวทางที่หลากหลายของแต่ละประเทศเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายเดียวกันได้ในอนาคต
อินโดนีเซีย	มีเป้าหมายการลดการปล่อยคาร์บอนจากภาคพลังงาน โดยมุ่งเน้นการยุติการใช้โรงไฟฟ้าถ่านหินให้เร็วขึ้น ผลักดันกลไกตลาดของเทคโนโลยี CCUS และยานยนต์ไฟฟ้า
มาเลเซีย	มีเป้าหมายที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 45 ภายใน ค.ศ. 2030 โดยการปรับเปลี่ยนสัดส่วนการจัดหาพลังงานให้เป็นพลังงานสะอาดมากขึ้น ทั้งนี้ การผลักดัน

	เป้าหมายการเปลี่ยนผ่านทางพลังงานในช่วงวิกฤตพลังงานต้องคำนึงถึงความมั่นคงทางพลังงาน การเข้าถึงพลังงานอย่างเท่าเทียม และการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการในการเปลี่ยนผ่านทางพลังงาน ซึ่งต้องอาศัยการประสานงานระหว่างภาครัฐของแต่ละประเทศ
ฟิลิปปินส์	ตั้งเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนร้อยละ 35 ภายใน ค.ศ. 2030 และร้อยละ 50 ภายใน ค.ศ. 2040 โดยเฉพาะการพัฒนาพลังงานลมนอกชายฝั่งทั่วประเทศ นอกจากนี้ให้ความสำคัญกับการลดความเข้มของการใช้พลังงานในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ การเพิ่มการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ
สิงคโปร์	แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียวโดยใช้กลยุทธ์ 3 ประการ ได้แก่ (1) การเพิ่มการใช้พลังงานสีเขียวโดยการซื้อขายพลังงานสีเขียวข้ามพรมแดน (2) ความร่วมมือในการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานสะอาดให้สามารถใช้งานได้จริง และ (3) ทุกประเทศควรร่วมมือกันผลักดันการเปลี่ยนผ่านทางพลังงานและไม่ควรละทิ้งบทบาทของก๊าซธรรมชาติ
ไทย	มุ่งเน้นการเปลี่ยนผ่านทางพลังงานไปพร้อมกับการสร้างความมั่นคงทางพลังงาน และพร้อมที่จะร่วมมือกับนานาประเทศในการขยายการเชื่อมโยงด้านพลังงานในภูมิภาค และสนับสนุนประเทศพันธมิตรในการบรรลุเป้าหมายการเปลี่ยนผ่านทางพลังงานร่วมกัน
เวียดนาม	ความร่วมมือ AZEC จะเป็นกลไกสำคัญในการช่วยให้ประเทศต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศ ดังนี้ (1) สามารถช่วยส่งเสริมความเชื่อมโยงและความร่วมมือระหว่างภาครัฐของประเทศพันธมิตร รวมถึงระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดแหล่งเงินทุนภาครัฐได้ (2) ควรใช้ประโยชน์สูงสุดจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคพลังงานสะอาด และ (3) ควรจัดตั้งกองทุนหรือมูลนิธิเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาโครงการด้านพลังงานในภูมิภาค รวมถึงการสร้างศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรบุคคล
ออสเตรเลีย	การผลักดันมาตรการรองรับการเปลี่ยนผ่านทางพลังงานจะต้องมีความร่วมมือจากนานาประเทศในระดับโลก โดยออสเตรเลียนีศักยภาพในด้านทรัพยากรพลังงานหมุนเวียน มีแรงงานทักษะสูง และมีภาคการลงทุนที่เข้มแข็ง ดังนั้น จึงต้องการร่วมสร้างอุตสาหกรรมพลังงานแบบใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพร้อมที่จะสนับสนุนการค้าการลงทุนสีเขียวภายใต้กรอบ AZEC ต่อไป
ลาว	มีเป้าหมายการพัฒนาพลังงานสะอาดของประเทศที่มีความท้าทายมากขึ้น เช่น การเพิ่มสัดส่วนพลังงานสะอาดให้ได้ร้อยละ 30 ในช่วง ค.ศ. 2020-2025 การเพิ่มสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานน้ำให้ได้ร้อยละ 25 ของการผลิตไฟฟ้าทั้งหมด และการผลักดันการขยายงานไฟฟ้าให้ได้ร้อยละ 20 ภายใน ค.ศ. 2030
กัมพูชา	จะร่วมกันผลักดันการเปลี่ยนผ่านทางพลังงานโดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ โดยในส่วนของมาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่าง ๆ ต้องอาศัยความพยายามและความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่จะผลักดันการผลิตและการใช้พลังงานสะอาด การผลักดันกลไกการซื้อขายคาร์บอน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากนานาประเทศ
ERIA	ผลการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการเปลี่ยนผ่านทางพลังงาน ได้แก่ (1) ทุกประเทศต้องจัดทำแผนการลดการปล่อยคาร์บอนในภาคพลังงาน โดยระบุเทคโนโลยีที่จะใช้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (2) การปรับเปลี่ยนจากเชื้อเพลิงถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงสะอาด (3) ทวีปเอเชียต้อง

	ปรับใช้เทคโนโลยีการลดการปล่อยคาร์บอนอย่างกว้างขวาง (4) ควรมีการสนับสนุนทางการเงินที่เหมาะสมสำหรับเทคโนโลยีการเปลี่ยนผ่านทางพลังงาน และ (5) ควรมีการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับใช้และการผสมผสานเทคโนโลยีการลดการปล่อยคาร์บอน
IEA	ทวีปเอเชียต้องการการสนับสนุนเงินทุนและการลงทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานสะอาดอย่างมากเพื่อเพิ่มสัดส่วนของพลังงานสะอาด นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการการผลิตและการใช้พลังงานสะอาดอย่างเหมาะสม และควรมีการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้กว้างขวางขึ้น

3. การหารือทวิภาคีระหว่างรองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานกับผู้บริหารระดับสูงของประเทศ/องค์กรที่เข้าร่วมการประชุมฯ สรุปได้ ดังนี้

การหารือ	สาระสำคัญ
ไทย-ญี่ปุ่น	เห็นพ้องที่จะมีการร่วมสร้างสรรค์ (Co-Creation) เพื่อนำไปสู่การลงทุนในอนาคต โดยจะ ร่วม กัน จัด งาน “ASEAN- Japan Fast Track Pitch Event” ณ กรุงเทพมหานครในเดือนกรกฎาคม 2566 เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา start-up นอกจากนี้เห็นพ้องที่จะผลักดันความร่วมมือด้านการพัฒนาพลังงานไฮโดรเจนและแอมโมเนียและผลักดันความร่วมมือในการซื้อขายก๊าซธรรมชาติเหลวร่วมกัน อีกทั้งไทยได้ขอให้ญี่ปุ่นสนับสนุนการจัดงาน Expo 2028 ณ จังหวัดภูเก็ต และไทยจะสนับสนุนการจัดงาน Osaka Expo 2025 ณ ญี่ปุ่น ต่อไป
ไทย-ออสเตรเลีย	ออสเตรเลียเสนอความร่วมมือในการถ่ายทอดองค์ความรู้การเชื่อมโยงสายส่งไฟฟ้าในพื้นที่ห่างไกลและการสร้างตลาดซื้อขายพลังงาน โดยไทยพร้อมจะผลักดันความร่วมมือภายใต้แผนที่นำทาง (Roadmap) ความร่วมมือระหว่างไทยและออสเตรเลียให้เกิดผลเป็นรูปธรรมต่อไป
ไทย-IEA	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลแนวทาง/มาตรการการรับมือกับวิกฤตพลังงานโลก รวมถึงการแลกเปลี่ยนแนวทางการผลักดันการเปลี่ยนผ่านทางพลังงาน โดย IEA เห็นด้วยที่อาเซียนจะมีการผลักดัน LNG Joint Procurement ซึ่งเป็นแนวทางการรับมือกับวิกฤตราคาก๊าซธรรมชาติเหลวที่เพิ่มสูงขึ้นที่สอดคล้องกับแนวทางของกลุ่มประเทศในทวีปยุโรป ทั้งนี้ ฝ่ายไทยยินดีที่จะร่วมมือกับ IEA เพิ่มเติมในด้านการบรรลุมเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน ยานยนต์ไฟฟ้า CCUS และประสิทธิภาพการใช้พลังงานต่อไป เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างไทยและญี่ปุ่นในการพัฒนาการกักเก็บคาร์บอนในอนาคต

4. การลงนามในบันทึกความร่วมมือและความตกลงระหว่างประเทศไทยและญี่ปุ่น

รองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ญี่ปุ่น ได้ร่วมลงนามในบันทึกความร่วมมือฯ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างไทยและญี่ปุ่นในการพัฒนาการกักเก็บคาร์บอนในอนาคต นอกจากนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานได้ร่วมเป็นสักขีพยานในการลงนามเอกสารความร่วมมือของบริษัทด้านพลังงานของไทย ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ร่วมกับบริษัทเอกชนของญี่ปุ่น ในการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานสมัยใหม่หลายประเภท เช่น การพัฒนาไฮโดรเจนและแอมโมเนีย เชื้อเพลิงชีวภาพ เชื้อเพลิงอากาศยานแบบยั่งยืน ระบบกักเก็บพลังงาน และความร่วมมือในการซื้อขายก๊าซธรรมชาติเหลวร่วมกัน

เรื่องที่ 2 : ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการไทย-ตุรกี ครั้งที่ 4 และกิจกรรมคู่ขนาน

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอผลการประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการไทย-ตุรกี ครั้งที่ 4 และกิจกรรมคู่ขนาน และพิจารณามอบหมายหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปในโอกาสแรก และให้กระทรวงการต่างประเทศรับความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

กต. รายงานว่า

1. เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2532 รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐตุรกีได้ลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการไทย-ตุรกี เพื่อเป็นกรอบการดำเนินการความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างกันทางเศรษฐกิจและวิชาการและทั้งสองฝ่ายได้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการไทย-ตุรกี โดยมีการประชุมคณะกรรมการร่วมฯ 3 ครั้ง (ครั้งที่ 1 เมื่อปี 2533 ณ กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 2 เมื่อปี 2542 ณ กรุงอังการา สาธารณรัฐตุรกี และครั้งที่ 3 เมื่อปี 2547 ณ กรุงเทพมหานคร)

2. เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2566 กระทรวงการค้าสาธารณรัฐตุรกีเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ครั้งที่ 4 ณ กรุงอังการา ตุรกี โดยมีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดอน ปรมดีวินัย) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีตุรกี (นายมุสตาฟา วารังก์) เป็นประธานร่วมและรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดอน ปรมดีวินัย) ได้เข้าเยี่ยมคารวะรองประธานาธิบดีตุรกี (นายฟัตมา อือกไต) และพบหารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศตุรกี (นายเมฟเลต ชาวูโซลู) รวมทั้งได้หารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีตุรกี (นายมุสตาฟา วารังก์) ด้วย สรุปได้ ดังนี้

3. ผลการประชุมฯ สรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	สาระสำคัญ/ผลการประชุมฯ
(1) การค้า	ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องขยายเป้าหมายทางการค้าให้ได้ 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐผ่านการเร่งสรุปความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) ไทย-ตุรกี และให้จัดประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee: JTC) ไทย-ตุรกี ครั้งที่ 1 เพื่อหารือประเด็นที่เป็นอุปสรรคด้านการค้าระหว่างกันในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 ตลอดจนการใช้ตุรกีเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงตลาดยุโรป เอเชีย กลาง แอฟริกา บอลข่าน และคอเคซัส และการส่งเสริมให้ฝ่ายตุรกีใช้ไทยเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงไปยังตลาดอาเซียนและตลาดในประเทศสมาชิกความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)
(2) การลงทุน	ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องให้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนการลงทุนในประเทศของกันและกันให้มากขึ้น โดยฝ่ายไทยได้เชิญชวนฝ่ายตุรกีมาลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) โดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ยานยนต์ไฟฟ้า และพลังงานหมุนเวียน
(3) พลังงานและการท่องเที่ยว	ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องให้ขับเคลื่อนความร่วมมือด้านพลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาดและการส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งเป็นสาขาที่ไทยและตุรกีต่างมีศักยภาพที่จะเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้

(4) การลงนามความตกลงทวิภาคี	ภายหลังการประชุมฯ ได้มีการลงนามความตกลงทวิภาคี จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ (1) เอกสารผลลัพธ์การประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ครั้งที่ 4 และ (2) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือเพื่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างกรมความร่วมมือระหว่างประเทศและกรมความร่วมมือและประสานงานตุรกี (Turkish Cooperation and Coordination Agency-TiKA)
-----------------------------	---

4. ผลการเข้าเยี่ยมคารวะรองประธานาธิบดีตุรกี (นายฟอต อ็อกโต) เช่น (1) ฝ่ายตุรกีเสนอให้ทั้งสองฝ่ายพิจารณาความร่วมมือด้านพลังงาน โดยเฉพาะพลังงานไฮโดรคาร์บอนและพลังงานรูปแบบอื่น ๆ (2) ฝ่ายไทยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเร่งรัดการเจรจาจัดทำ FTA ไทย-ตุรกีให้คืบหน้า โดยฝ่ายตุรกีเห็นว่า อุตสาหกรรมป้องกันประเทศเป็นสาขาความร่วมมือที่น่าสนใจและตุรกีมีศักยภาพสูง (3) ฝ่ายตุรกีเชิญชวนให้ฝ่ายไทยมีความร่วมมือด้านสาธารณสุข และ (4) ฝ่ายตุรกีหวังว่าทั้งสองฝ่ายจะจัดการประชุมหารือด้านความมั่นคง (Security Dialogue) ได้โดยเร็ว และขอความร่วมมือสนับสนุนการติดตามเครือข่ายขบวนการ GÜLEN ในประเทศไทยซึ่งฝ่ายตุรกีถือเป็นกลุ่มก่อการร้าย

5. กต. พิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมฯ มีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการต่าง ๆ เช่น

ประเด็น	การดำเนินการที่สำคัญ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
(1) การค้า	- เพิ่มพูนและกระจายความหลากหลายในสาขาของการค้าทวิภาคี และส่งเสริมให้การค้าดำเนินไปอย่างสมดุลและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น - เพิ่มมูลค่าการค้าทวิภาคีระหว่างไทยกับตุรกีตามเป้าหมายร่วมกันที่ 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ - ส่งเสริมการใช้ตุรกีเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงตลาดยุโรป เอเชียกลาง แอฟริกา บอลข่าน และคอเคซัส และส่งเสริมให้ตุรกีใช้ไทยเป็นประตูการค้าเชื่อมตลาดอาเซียนและตลาดประเทศสมาชิก RCEP - เร่งรัดการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยและตุรกี ตามแผนการทำงานสำหรับการเจรจา FTA ไทย-ตุรกีที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกันไว้	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ) กระทรวงพาณิชย์ (พณ) หอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาธุรกิจไทย-ตุรกี
(2) การลงทุน	- ส่งเสริมการลงทุนในสาขาปิโตรเคมีของฝ่ายไทยในตุรกีซึ่งเป็นสาขาที่ฝ่ายตุรกีพร้อมให้การต้อนรับ - ส่งเสริมการลงทุนในสองประเทศในสาขาที่มีศักยภาพ ได้แก่ ธุรกิจสตาร์ทอัพ และอุตสาหกรรมชีวเคมี - ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ EEC ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยและอุตสาหกรรมที่ตุรกีมีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ยานยนต์ไฟฟ้า และพลังงานหมุนเวียน	เช่น กระทรวงพลังงาน (พณ.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.)
(3) วิสาหกิจขนาดกลาง	- ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งตุรกี (KOSGEB) เช่น แลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับ	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ขนาดย่อม และ รายย่อย	มาตรการจูงใจ และศูนย์บ่มเพาะธุรกิจและ เทคโนโลยี - พัฒนาวัฒนธรรมการเป็นผู้ประกอบการ และการ ฝึกอบรม ผู้ประกอบการ เพื่อการพัฒนาองค์กรที่ เกี่ยวข้อง	
(4) พลังงาน	- สำรวจความร่วมมือในสาขาพลังงานหมุนเวียน ก๊าซธรรมชาติ การผลิตไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์ และชีวมวล รวมถึงห่วงโซ่มูลค่าของยานยนต์ไฟฟ้า และการลดคาร์บอนในภาคพลังงาน - กระตุ้นการลงทุนในภาคพลังงานหมุนเวียน การใช้ พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และภาคการผลิต ไฟฟ้าของไทยและตุรกี	เช่น พน. และ สกท.

6. สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหลังยุบสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง หลังจากมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่กระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป เว้นแต่ที่กำหนดไว้แล้วในงบประมาณรายจ่าย ประจำปี กต. ได้ยืนยันแล้วว่า ผลการประชุมฯ ไม่ได้เป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป เว้นแต่ที่กำหนดไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเห็นว่า สามารถเสนอผลการประชุมฯ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามมาตรา 4 (7) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ เสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 ได้ต่อไป และสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เรื่องที่ 3 : ผลการประชุมระดับรัฐมนตรีความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) หรือบิมสเทค ครั้งที่ 19

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอผลการประชุมระดับรัฐมนตรีความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและ เศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) หรือบิมสเทค ครั้งที่ 19 และพิจารณามอบหมายส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามผลการ ประชุมฯ ต่อไป และให้กระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของกระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไป พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กต. รายงานว่า

1. เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2566 ไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีบิมสเทค ครั้งที่ 19 ผ่านระบบการประชุมทางไกล โดยมีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ ต่างประเทศ (นายดอน ปรมัตถ์วินัย) เป็นประธาน สาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1.1 ที่ประชุมฯ รับรองถ้อยแถลงร่วมการประชุมระดับรัฐมนตรีบิมสเทค ครั้งที่ 19 ซึ่งมีสาระสำคัญไม่แตกต่างจากฉบับที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไว้ โดยมีการแก้ไขรายละเอียดบางประการ

ได้แก่ (1) ปรับถ้อยคำเดิม จาก การให้ที่ประชุมผู้นำบิสเทค ครั้งที่ 6 รับรองร่างสุดท้ายของขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะผู้ทรงคุณวุฒิว่าด้วยทิศทางในอนาคตของบิสเทค เป็น ให้ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีบิสเทค ครั้งที่ 19 รับรองเอกสารฉบับนี้ และ (2) เพิ่มถ้อยคำที่กำหนดให้ที่ประชุมฯ รับรองการแก้ไขกฎและระเบียบทางการเงินของสำนักเลขาธิการบิสเทคตามผลการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสบิสเทค ครั้งที่ 23

1.2 ที่ประชุมฯ เน้นย้ำการฟื้นฟูเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่บิสเทคท่ามกลางวิกฤตทางเศรษฐกิจและการเมืองในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญต่อ (1) การเร่งสรุปผลการเจรจาเขตการค้าเสรี (2) การยกระดับความเชื่อมโยงภายในภูมิภาค และ (3) การเร่งรัดการดำเนินงานในสาขาความร่วมมือต่าง ๆ โดยรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดอน ปรมัตถ์วินัย) ได้กล่าวถ้อยแถลงเพื่อเน้นย้ำถึง (1) ความมุ่งมั่นที่จะร่วมมือกับรัฐสมาชิกอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ภูมิภาคอาเซียนมีความมั่งคั่ง ยั่งยืน พ้นคืน และเปิดกว้าง (Prosperous, Resilient and Open BIMSTEC หรือ PRO BIMSTEC) ตามร่างวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ 2030 (Bangkok Vision 2030) (2) การพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมผ่านการใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานชีวมวล ตามแนวคิดนโยบายเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model: BCG Model) และ (3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งเชิงสถาบันให้แก่ บิสเทค

1.3 ที่ประชุมฯ ให้ความเห็นชอบเอกสารจำนวน 8 ฉบับ ได้แก่ (1) ร่างวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ 2030 (จะเสนอแนะต่อที่ประชุมผู้นำบิสเทค ครั้งที่ 6 เพื่อให้การรับรองต่อไป) (2) ร่างกฎระเบียบสำหรับกลไกการดำเนินงานภายใต้กรอบบิสเทค (3) ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะผู้ทรงคุณวุฒิว่าด้วยทิศทางในอนาคตของบิสเทค (4) กฎการบริหารและการดำเนินการทางวินัยของสำนักเลขาธิการบิสเทค (5) รูปแบบการรายงานผลสำหรับกลไกภายใต้สาขาความมั่นคงของความร่วมมือบิสเทค (6) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการขนส่งทางทะเล (7) ความตกลงเจ้าบ้านระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินเดียกับสำนักเลขาธิการบิสเทคว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์สภาพอากาศและภูมิอากาศของบิสเทคที่ประเทศอินเดีย และ (8) การแก้ไขรายละเอียดในส่วนที่ 2 (การประมาณการและการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี) ของกฎและระเบียบทางการเงินของสำนักเลขาธิการบิสเทค รวมทั้งได้รับรองรายงานความคืบหน้าของการดำเนินกิจกรรมใน 7 สาขาความร่วมมือและสาขาย่อยของบิสเทค นับตั้งแต่การประชุมผู้นำบิสเทค ครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2565 นอกจากนี้ ยังได้เห็นชอบการผนวกรวมประเด็นเศรษฐกิจภาคทะเล เศรษฐกิจภาคภูเขาและการบรรเทาความยากจนให้อยู่ภายใต้การดูแลของสาขาหลักและสาขาย่อยของความร่วมมือบิสเทคด้วย

2. กต. พิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมฯ มีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการต่าง ๆ เช่น

ประเด็น	การดำเนินการที่สำคัญ เช่น	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
(1) ก า ร ค้ า ก าร ล ง ท ุ น แล ะ ก าร พ ั ท ุ น	- การผลักดันการเร่งสรุปผลการเจรจาเขตการค้าเสรีบิสเทคเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนภายในภูมิภาคและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค - การดำเนินการตามข้อริเริ่มจากการผนวกรวมเศรษฐกิจภาคทะเล (Blue Economy) ให้อยู่ภายใต้สาขาความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการพัฒนา และผลักดันการจัดตั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับเศรษฐกิจภาคทะเล	กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง) กระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

(2) สิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	การเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนารอบปฏิบัติการระดับภูมิภาคว่าด้วยความร่วมมือและการประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระหว่างรัฐสมาชิกบิสมัท ตลอดจนการดำเนินการตามความตกลงปารีสว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ดศ. และ ทส. (กรมอุตุนิยมวิทยา)
(3) ความมั่นคง - การต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ - การจัดการภัยพิบัติ	- การจัดการประชุมรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยบิสมัทและการดำเนินการตามรูปแบบของการรายงานผลสำหรับกลไกการหารือต่าง ๆ ที่ดำเนินการภายใต้สาขาความมั่นคงของความร่วมมือบิสมัท - การดำเนินการตามอนุสัญญาบิสมัทว่าด้วยความร่วมมือด้านการต่อต้านการก่อการร้ายและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และการลักลอบค้ายาเสพติด - การผลักดันการดำเนินการการค้าพลังงานและการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งเครือข่ายความเชื่อมโยงโครงข่ายระบบไฟฟ้าบิสมัท	เช่น กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) [สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.)] สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.)
(4) การเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร	การจัดทำความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในรูปแบบโครงการภายใต้สาขาการเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.)
(5) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับประชาชน	- การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านความร่วมมือทางวัฒนธรรมและการส่งเสริมการปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรมวัฒนธรรมบิสมัท - การจัดทำร่างสุดท้ายของแผนปฏิบัติงานความร่วมมือด้านการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการดำเนินงานของศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวบิสมัท รวมถึงการใช้ประโยชน์จากกองทุนการท่องเที่ยวบิสมัท	เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) และกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.)
(6) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม	- การสนับสนุนให้คณะผู้เชี่ยวชาญว่าด้วยเทคโนโลยีจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับสาขาความร่วมมือย่อยเทคโนโลยี - การส่งเสริมให้คณะผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุขจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับสาขาความร่วมมือย่อยสาธารณสุข	เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อว. และกระทรวงสาธารณสุข (สธ.)

(7) ความเชื่อมโยง	- การดำเนินกระบวนการภายในเพื่อเตรียมการลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการขนส่งทางทะเลในการประชุมผู้นำ ครั้งที่ 6 และการเริ่มกระบวนการจัดทำร่างระเบียบปฏิบัติของความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการขนส่งทางทะเล เพื่อให้คณะกรรมการร่วมด้านการขนส่งหารือต่อไป - การเร่งรัดการปฏิบัติตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงด้านคมนาคม โดยให้คณะทำงานว่าด้วยความเชื่อมโยงด้านคมนาคมดำเนินงานตามกิจกรรมตามที่ตกลงไว้ในแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงด้านคมนาคมของบมส.เขต	กระทรวงคมนาคม (คค.) (เช่น กรมเจ้าท่า กรมการขนส่งทางบก และสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร)
-------------------	--	--

3. เรื่องดังกล่าวไม่เข้าข่ายมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเนื่องจากไม่มีกรณีที่ต้องดำเนินการโดยใช้งบประมาณ และมีการตั้งงบประมาณในการดำเนินการไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้งมิได้เป็นหนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
